

**MATERIAŁ
STAŁEGO ZESPOŁU ROBOCZEGO
DS. RYNKU PRACY, ZATRUDNIENIA, WYNAGRODZEŃ
I ŚWIADCZEN SOCJALNYCH
WOJEWÓDZKIEJ RADY DIALOGU SPOŁECZNEGO
WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO**

z dnia 8 grudnia 2016 r.

w sprawie obniżenia wieku emerytalnego.

Członkowie Stałego Zespołu Roboczego ds. Rynku Pracy, Zatrudnienia, Wynagrodzeń i Świadczeń Socjalnych Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego Województwa Lubelskiego uważają, że kwestie dotyczące zmiany wieku emerytalnego zaliczają się do najważniejszych aspektów życia społeczno-gospodarczego kraju. Mając na uwadze zarówno krótko jak i długoterminowe konsekwencje wprowadzanych zmian, powinny one być poprzedzone dogłębną i wielotematyczną analizą. Analiza powinna zawierać diagnozy zarówno w ujęciu skutków dla funkcjonowania całego społeczeństwa jak i dla osób których dotyczy. Proces legislacyjny powinien być poprzedzony debatą społeczną umożliwiającą swobodne artykułowanie swoich stanowisk wszystkim stronom dialogu społecznego.

Takiego dialogu społecznego zabrakło w 2012 roku przy zmianie Ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wprowadzona zmiana polegająca na podwyższeniu wieku emerytalnego kobiet z 60 do 67 lat zaś mężczyzn z 65 na 67 lat spotkała się z negatywną reakcją społeczną.

16 listopada 2016 r. Sejm przywrócił wiek emerytalny: 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Można przypuszczać, że wydłużająca się długość życia mieszkańców Polski a co za tym idzie zmiana proporcji liczby osób w okresie produkcyjnym do liczby osób korzystających ze świadczeń emerytalnych, przyniesie potrzebę ponownego zajęcia się tym problemem.

Zdaniem Stałego Zespołu Roboczego ds. Rynku Pracy, Zatrudnienia, Wynagrodzeń i Świadczeń Socjalnych Wojewódzkiej Rady Dialogu Społecznego Województwa Lubelskiego, najlepszym rozwiązaniem byłoby ustalenie dla osób chcących pracować dłużej niż obowiązujący obecnie wiek emerytalny dodatkowego okresu zatrudnienia. Wiązałoby się to również z gwarancją zatrudnienia tych osób. Takie rozwiązanie pozwoliłoby każdemu pracownikowi podjąć decyzję o przedłużeniu czasu pracy zgodnie ze swoimi potrzebami i możliwościami.

Zaistniałe zmiany demograficzne oraz ich dalszy kierunek nie sprzyjają obniżaniu wieku emerytalnego: rośnie średni czas trwania życia mieszkańców oraz zmniejsza się proporcja liczby osób w okresie produkcyjnym – ubezpieczonych,

do liczby osób korzystających ze świadczeń emerytalnych. Od kilkunastu lat następuje systematyczny wzrost liczebności tej drugiej grupy oraz pewny jest jej skokowy przyrost po nabyciu uprawnień emerytalnych przez pierwsze osoby korzystające z przyjętych przez ustawodawcę zmian.

Po zmianie ustawy bardziej widoczna jest potrzeba finansowania rosnącej kwoty świadczeń emerytalnych, która nieuchronnie narzuca konieczność zwiększenia składek na ubezpieczenia społeczne osób pracujących lub dotowanie systemu ubezpieczeń społecznych z budżetu państwa.

Zmiana doprowadzi do zdecydowanego obniżenia świadczeń emerytalnych dla kolejnych roczników nabywających uprawnienia do emerytury, co spowodujeubożenie znacznej części społeczeństwa. Sytuacja ta szczególnie będzie dotyczyć kobiet, gdyż już dzisiaj 70% emerytek pobiera świadczenie poniżej 2000 zł. Przyszłe emerytury większości kobiet będą więc ustalone poniżej progu ubóstwa (minimum socjalnego).

PRZEWODNICZĄCA
Stałego Zespołu Roboczego ds. Rynku Pracy, Zatrudnienia,
Wynagrodzeń i Świadczeń Socjalnych
WRDS

Małgorzata Sokół